

Jeremiah Karlsson

”På den vägen är det”

Jag är född 13 februari 1986 i Ljungby, Småland. Mina första år levde jag i Ljungby och Markaryd, där jag började lekas och sedan första klass. I mitten av ettan flyttade min familj till Byske i Västerbotten. Platsen hette Ytterstfors, våningen låg ovanpå ett bönhus på kursgården där en herrgård också står. Det var här jag växte upp, och frihetskänslan var enorm.

På lågstadiet skrev jag sagor. Små berättelser om mina gosdjur eller plastleksaker. Jag skrev fantasifulla äventyr, och påbörjade även en serie böcker som hette ”En gubbsaga”. Denna serie handlade om förryckta gubbar som bland annat rakade sig med eldfacklor.

Jag skrev inte på hela mellanstadiet. Däremot jonglerade jag och blev något av lokalkändis i Byske-Skellefteå. Jag gjorde många uppträdanden på marknader och tillställningar. Jag blev intervjuad av Norra Västerbotten vid ett antal tillfällen och var med i Lilla Sportspegeln 1999 och jonglerade i studion.

Denna underbara barndom, där allt ljus var så ljust och allt mörker så obeskrivbart ... Den gick mot sin upprinnelse samtidigt som planeten närmade sig millennieskiftet.

Redan som femtonåring längtade jag tillbaka till barndomen. Det är möjligen så att jag aldrig har accepterat att jag blev vuxen, och att jag alltid kommer sakna den tiden och de platserna som min unga själ då bebodde. Det är möjligt att detta har något att göra med skrivandet ...

Hemma i mitt barndoms Västerbotten läste vi om kvällarna. Bibeln och Luthersk barntidning, allegorin ”*Slottet barnatro*” och de mer otäcka berättelserna ”*Kristens resa*” eller Josef Stenlunds ”*Finnforsrövarna*”. Min främsta kultur var annars Nintendo – Super Mario, Donkey Kong och senare Zelda. Så värst mycket böcker läste jag faktiskt inte, det var mest det skolan ålade mig. Detta valde jag frivilligt. En bok som jag minns att jag tyckte om var ”James och jättepersikan”. Jag fascinerades gränslöst av ”Kalle och chokladfabriken”, som sändes i SVT:s barnprogram. På haltande engelska försökte jag ta mig igenom den fantasifulla novellen som Charley Dancey hade infogat längst bak i sin för jonglörer ganska kända bok ”*Encyklopædia of Ball Juggling*”. Novellen hette ”Zen and the Perfect Juggler”. Den rörde vid något fantastiskt inom mig ... Man ska

antagligen inte underskatta dessa impulser i mitt skapande!

Vid millennieskiftet flyttade min familj återigen ner till Ljungby. Denna period skrev jag enorma mängder dagbok. Det blev även en hel del fantastiska och fantasifulla äventyr skrivna som utspelade sig på hav och öde öar. En novell hette "Kalaskvarteret" och handlade om en pojke som vandrade ensam om natten i sina hemkvarter, och plötsligt fick syn på ett öde tivoli. Sådant fann jag oerhört fantasieggande!

Skrivandet började på allvar (vad jag nu menar med det) 2002 eller 2003. Jag gick ettan på gymnasiet, och skrev en fantasy-roman som bara växte och växte ...

Jag skrev annat också, en barnbok som jag aldrig skickat iväg (men som delvis förekommer synopsisartat i min debutroman), jag skrev några påbörjade romanmanuskript som kanske är förlorade för alltid i någon hårddisk. Jag skrev ohämmade noveller och essäer för tidningen Smålänningen. Samtidigt växte mitt intresse för filosofi, och jag såg det snart som litteraturens uppgift att förmedla filosofi.

I trean skrev jag mitt första romanmanus som tack och lov refuserades. Det hette "Dödsmärkt". Texten var baktung av filosofiska resonemang om Gud och determinism.

Under denna tid i livet upptäckte jag många följeslagare: Pär Lagerkvist, Torgny Lindgren, för att nämna två viktiga. Franz Kafka och J L Borges är andra som är spännande, om inte annat så för sina ansatser och insikter i skrivandet. År 2007 blev Ingmar Bergman viktig för mig – honom upptäckte jag ungefär samtidigt som han lämnade världen.

År 2006 blev jag nominerad till Lilla Augustpriset med novellen "Natt", som är en surrealistisk berättelse med allegoriska ambitioner. Den visar en magisk-surrealistisk böjelse hos mig, som alltid har varit svår att tämja. Den letar sig ofta in i mina berättelser (och möjligen förpestar dem för somliga).

Året efter blev jag nominerad till Ord -07, en skrivartävling i Växjö kommun, denna gång med en novell som hette "Den öververkliga". Samma år sändes novellen "Natt" som följetong i Sveriges Radio Kronoberg.

Jag studerade samtidigt som jag skrev. Först litteraturvetenskap i Växjö direkt efter min examen 2005. Jag påbörjade sedan socionomstudier i Växjö, och läste på halvfart socialpsykologi. 2007 flyttade jag till Lund och fortsatte studierna till socionom. Sista året på programmet gjorde jag verklighet i en dröm jag haft sedan gymnasiet: att studera filosofi.

Hela perioden, kanske med start 2008 eller -09, var en period med slit och mörk dystyret. Jag tvivlade på mitt skrivande, tillsammans med alla andra, kändes det som. Otaliga refuseringar; spikarna slogs ner, en efter en och snart skulle jag kvävas. Ingen förstod, trodde, eller kanske rättare sagt vågade satsa på mitt skrivande. Dessutom hände det åtskilligt i den icke-fiktionella världen, dvs. verkligheten (som jag väljer att skriva utan citationstecken!).

Efter studierna arbetade jag. Först som fritidsledare i Lund, sedan som socialsekreterare i Eksjö, sedan som utredningsassistent i Hova, därefter som socialutredare på familjehuset i Alvesta. Det var problematiskt att som konstnärligt intresserad passa in i dessa miljöer. Det kunde bli många surrealistiska thrillers skrivna utifrån min start i yrkesverkligheten!

Under perioden 2006-2012 har jag skrivit följande romanmanus, de flesta refuserade vid många bokförlag: *"I nattens grova hand"* (2007), *"Tystnadens älskare, stjärnornas vän"* (2009), *"Angelstad saga"* (2010), *"Gabriel Grav"* (2011), *"Kosläpp i min själ"* (dikter, 2012), *"I den stilla aftonfloden"* (2012). Mina texter har ofta en religiös, filosofisk eller existentiell problematik som bärande element. Jag kommer antagligen att återkomma till dessa teman gång på gång på gång ... Det verkar som att det är så författare fungerar.

Ungefär samtidigt som jag skrivit har jag varit musikintresserad, och skapat musik, både experimentell elektronisk musik men numera främst romantisk, symfonisk metal och folkmusik genom mitt enmansband Wirdarne. En dröm är att kunna utveckla detta uttryck.

Min debutroman blev *"Tystnadens älskare, stjärnornas vän"*. Lindringen var relativ och grumlad, men likväl glädje. Boken tömdes ut i höstens bokflod år 2012.

På den vägen är det!